

ΕΙΣ ΤΗΝ ΕΚΛΕΙΨΙΝ ΤΗΣ ΣΕΑΗΝΗΣ

Ἐσὺ γὰρ μὲν νυχτὶ καὶ μόνω
 Γὰρ δύο τρεῖς ὥραις θεὸν ἔλειψες
 Ἐκ τοῦ κλεινοῦ μας οὐρανοῦ,
 Ἐρῶ ἐδῶ ὅλο τὸν χρόνον
 Συμβαίοντες ὀλιγαὶ ἐκλείψεις
 Ὅχι σελήνης—ἀλλὰ τοῦ.

ΠΕΡΙΛΟΜΟΣ

ΤΑ ΠΕΡΑΣΜΕΝΑ

Πάνε λοιπὸν τὰ θέατρα, πάει τὸ καλοκαῖρι;
 Πάει κ' ἡ Ρέν, τὸ Φάληρον, ἡ ἄμμουδιά, τὰ φύκια,
 Πάνε καὶ τὰ Ὀλύμπια μὲ ὅλο τὸ ἄσπερι,
 Πάει καὶ ὁ Κουταλιανὸς μὲ τόσα ἀσικλίκια;
 Πάει τὸ Ἄντρον τῶν Νυμφῶν, πάει κ' ἡ παντομίμα
 καὶ μοναχὰ σὰς ἔμεινε ἡ ἰδική μου λίμα.

Μήπως ἐλπίς προβιβασμῶν τοῦλάχιστον μᾶς μένει;
 ἢ μήπως δὲν ἐπέσασεν ἡ πρώτη Σεπτεμβρίου;
 ἄλλη καμμιὰ εἰς τὸ Γουλι παρέλασις θὰ γένη;
 μήπως ὑπάρχει ζήτημα κανὲν οὐρητηρίου;
 δὲν ἔβαλαν εἰς τὸ Δαρφὶ τάχα τὴν πρώτην πέτρα;
 δὲν πέρασαν καὶ τὰ σοφὰ τοῦ Ποιμενάρχου μέτρα;

Μήπως δὲν εἶνε κίνδυνος νὰ φύγη κ' ἡ χολέρα
 χωρὶς νὰ λάβῃ κ' ἀπὸ μᾶς φιλοξενίας φόρον;
 μήπως δὲν ἐτελείωσε μονάχα σέ μιά μερὰ
 τὸ ἕκτακτον συνέδριον τριῶν Αὐτοκρατόρων;
 τὸ συνδικάτο ἀρὰ γε δὲν ἔμοιαζε κρημνίτης;
 τοῦλάχιστον μᾶς ἔμεινε κανένας λωποδύτης;

Μήπως δὲν ἐτελείωσεν ἡ δίκη τοῦ Λεβίδου;
 Κ' αἱ συνεντεύξεις; δηλαδὴ δὲν πέρασαν τοῦ Δούνη;
 Τοῦλάχιστον ἀκούεται γὰρ σίμα Στεφανίδου
 ἢ τῆς κοντράλτος ἢ φωνῆ στὸν καφενὲ τοῦ Ζούνη;
 καὶ ὅπερ σπουδαιότερον ὡς προκαλέσαν σάλον;
 μήπως δὲν ἐτελείωσαν αἱ παύσεις τῶν δασκάλων;

Ἡ πυρκαγιὰ τοῦ παλατιοῦ μὴ δὲν ἐλησμονήθη;
 Μήπως τὰ διαζύγια δὲν πέρασαν ἡσύχως;
 Καὶ τάχα ἐν ἐκίπασαν τῶν μοναχῶν τὰ στήθη;
 ἢ μήπως δὲν ἐγάθηκεν ἀκόμη καὶ ὁ Μίχος;
 Ὅλα λοιπὸν ἐπέρασαν καὶ ὅλα πάνε πρῶτα
 καὶ μοναχὰ σὰς ἔμεινε ἡ ἰδική μου λίμα!

ΣΚΗΠΙΑ

ΣΗΜΕΙ... ..

Στὸν οὐρανὸν καὶ πάλι ἐφάρησαν σημεῖα
 Ποῦ πράγματα σπουδαῖα βεβαίως ἀναγγέλλουν.
 Πορὸς Ἐξέρει πορὰ στὴ γῆ μας θὰ ἔλθῃ τρικυμία
 Καὶ πορὰ μεγάλη μπόρα οἱ οὐρανοὶ μᾶς στέλλουν.
 Σκοτίσθηκε χθὲς βράδυν ὀλόκληρ' ἡ Σελήνη
 Τί τάχα τὰ σημαίρη ἢ ἐκλείψεις ἐκεῖνη;

Μήπως κ' ἐδῶ θὰ ἔλθῃ σὲ λίγο ἡ χολέρα,
 Μὴ ὁ Σκουλούδης ρέα θὰ κάμῃ ἑταιρία,
 Μήπως σεισμός τιράξῃ τὴ γῆ μας στὸν ἄερα,
 ἢ θάχουμε καὶ πάλι καμμιὰ ἐπιστρατεία;
 Μὴ νέο συνδικάτο στὸν τόπο μας θὰ γίρη
 ἢ μήπως ὁ Τρικουπὴς πρωθυπουργὸς θὰ μείρη;

Αὐτὰ καὶ ἄλλα τόσα καθεὶς στὸν τοῦ του βάζει
 Ἐρῶ θωρεῖ μὲ φόβον τοῦ οὐρανοῦ τὸ θόλον.
 Ἀπ' τὴν πολλὴν τρομάρα οὔτε μιλιὰ δὲ βγάξει,
 Καὶ ροζώθει μὲ κρυάδα εἰς τὸ κορμὶ τοῦ ὄλου.
 Κατῆφεια μεγάλη κατέχει τὰς Ἀθήνας,
 Καὶ σιωπᾶ, τί κρίμα! ἀκόμη κ' ὁ Μπασιτίρας.

Μου

Ἐξεδῆθη ἐν Λειψία τυπωθὲν καὶ πωλεῖται παρὰ τῶ ἐνταῦθα κ.
 Βελουδίω τῷ ΕΑΡ, μουσικὸν τεμάχιον συντεθὲν ἐπὶ ποιήματος ἀ-
 ναλόγου, οὐτινος καὶ ποιητῆς καὶ μελοποιδοῦ εἶνε ὁ κ. Θεμ. Πολυ-
 κράτης, ἀπόφοιτος τοῦ ἡμετέρου Ὡδείου.

Ἐπίσης ἐστάλη ἡμῖν ἐκδοθεῖσα ἡ Κατάστασις τῶν κατὰ
 τὸ πρῶτον ἔτος ἐργασιῶν τοῦ Τεγεατικοῦ Συν-
 δέσμου.

ΧΑΡΓΟΠΩΛΕΙΟΝ

ΠΑΛΛΗ ΚΑΙ ΚΟΤΖΙΑ

Τὸ ἐπὶ τῆς ὁδοῦ Ἐρμοῦ παρὰ τὴν πλατεῖαν τοῦ Συντάγματος
 μέγα τοῦτο καὶ γνωστότατον κατάστημα δεσμεύει πλουτιζόμενον
 καὶ τελειοποιούμενον καθίσταται ἐπάμιλλον τῶν Εὐρωπαϊκῶν. Ἰδρύ-
 σαν ἰδιαιτέρον ἐργαστάσιον φακέλων δύναται νὰ ἐκτελῇ παραγγε-
 λίαις τοιοῦτων μὲ τιμὰς 20 τοῖς %, κατωτέρας ἐκείνων. Ὅλα τὰ
 εἶδη τῆς γραφικῆς εὐρίσκονται ἐν αὐτῷ. Κονδυλοσοφοὶ τῶν ἰδιορρυθ-
 μοτέρων γούστων καὶ σχημάτων, πέναι, σφραγίδες χαρασσόμεναι
 ἐνταῦθα, ἐπισκεπτῆρια ἐκτυπῶνται στιγμιαίως καὶ ἄλλα καὶ ἄλλα
 ὅλα κάλλιστα καὶ εἰς τιμὰς πάντοτε συγκαταβατικὰς.

ΟΙΝΟΙ ΚΕΦΑΛΛΗΝΙΑΣ

N. ΜΟΝΤΕΣΑΝΤΟΥ

Τὸ γνωστὸν τοῦτο καὶ κάλλιστον οἴνοπωλεῖον μετεφέρθη ἐκ τῆς
 τῶς ἐπὶ τῆς ὁδοῦ Μοισῶν θέσεώς του εἰς τὴν γειτονικὴν ἐδδὸν
 Βουλῆς εὐρύτερον ἤδη καὶ μᾶλλον ἄνετον δεχόμενον τοὺς πολυπλη-
 θεῖς πελάτας του.